

"סוד החשמל"

לחבר בין תורת הנגלה לתורת הנסתר

דף מתוך סדרת הספרים

גליון פרשת תולדות תשפ"ד תהא שנת פדה נפשי.

[מותר לצלם לזיכוי הרבים].

מצורף קישור להורדה גירסה חדשה לתוכנת הרמז

[/https://toremez.org](https://toremez.org)

חדש קישור להורדת כל עלוני סוד החשמל

<https://drive.google.com/drive/folders/1ERuCjKKmAWXyD6Q9Xu7IH0js19bumlHE?usp=sharing>

קישור לקרן הצדקה של סוד החשמל עבור מאות משפחות נזקקות

<https://www.matarapro.com/nedarimplus/online/?mosad=7007483>

האותיות עתי"ק ארי"ף נרמזות בנוטריון כמעט יחיד בתנ"ך בלדת משיח

מובא בכתבי הר"א חב"ר (שיח יצחק ח"ב ליקוטים ד') דויע כי יסוד נקרא צבי, כמו שכתוב "מכנף הארץ זמרת שמענו צבי לצדיק". הצבי תכונתו לרוץ במהירות כמובא ברמב"ן (בראשית מט, כא) "נפתלי אילה שלחה" מנהג במושלי ארץ לשלח זה לזה האילים, וכך הענין, כי האילות שנולדו בארץ מלך הצפון, יגדלו אותן בהיכלי מלך הנגב, ויקשרו כתב הבשורה בקרניה, והיא תרוץ מהר ותשוב למעונה ויתבשרו בהו, וזה טעם "אמרי שפר", כלומר אילה שלחה מבשר בשורות טובות והענין הזה דויע, והוא מזכר בירושלמי במסכת שביעית (פ"ט ה"ב). וכן השתלשל בגשמיות בנרתיק הלולב שנפתח בדרך כלל על ידי רוכסן ומכנה ריץ' רץ, כיון שהלולב הוא בחינת חוט השדרה שמסתים ביסוד, ונרתיקו מרמז על הריצה והמהירות שיש בהשפעת היסוד. וכפי שמצינו בזהר חדש (בראשית ג:) שתכונת הריצה שיש ביסוד באה מפת הנצח שבסוד, כי הנצח הוא סוד רגל זמין שממנו הריצה. וכן הרוכסן מחבר שני

צדדים לאחד שהוא ענינו של היסוד. וכן השתלשל בגשמיות שעושים רוכסן במכנסים במקום שהוא באותה בחינה של נרתיק הלולב.

כתוב (משלי יח, י) "מגדל עז שם יהי"ה בו ירוץ צדיק ונשגב" ורואים שהצדיק יסוד רץ. וכן שמעתי שצריך לתת צדקה במהירות, כמו שכתוב (משלי כא, כא) "רדף צדקה וחסד ומצא חיים צדקה וכבוד" ומבאר לדברינו כי צדקה מסמלת את השפעת הצדיק לצדק שנושית במהירות. כמובא בספר 'שערי אורה' (שער ב') דע כי שלשה שמות הם צדי"ק צד"ק וצדק"ה, ומדת אל חי נקראת צדי"ק, ומדת אדנ"י נקראת צד"ק, ומדת צדיק משפיע ברפתו בצדק, אותו השפע והאצילות נקרא צדקה, נמצאו שלש השמות הללו מתאחדים כאחד, צדי"ק לתת, צד"ק לקבל, צדק"ה הוא סוד המתנה והחבור. ונראה לבאר את הכתוב (דברים טז, כ) "צדק צדק תרדף למען תחיה וירשת את הארץ" לרמז שצריך לרדף את מדת הצדק להשפיע במהירות בסוד היחוד. וכן בקלפה מצינו שהיה מרדף ללכד את צדקיהו המלך באותה בחינה בלעמת זה, כמו שכתוב: (ירמיה לט, ד) "ויהי כאשר ראם צדקיהו מלך יהודה וכל אנשי המלחמה ויברחו ויצאו לילה מן העיר דרך גן המלך בשער בין החמתיים ויצא דרך הערבה: וירדפו חיל כשדים אחריהם וישגו את צדקיהו בערבות ירחו ויקחו אתו ויעלהו אל נבוכדנצר מלך בבל ובלתה בארץ חמת וידבר אתו משפטים". גם שם השתלשל מרדף דרך צבי, כמובא ברד"ק (יחזקאל יב, יג) מערה היתה מבית צדקיהו עד ערבות ירחו וברח לו צדקיהו דרך המערה והקדוש ברוך הוא זמן צבי והלך על גב המערה ורדפו הפשדים אחר הצבי וכשהגיע אל פתח המערה היה צדקיהו יוצא ולכדוהו.

מובא בשער הכוונות להאריז"ל (פסח יב) ובזה תבין ענין קריעת ים סוף שנקרע ביום זה שהוא קריעת רחם האילה שהוא היסוד שבה סוף לכל דרגין שבה על ידי זיווג נשיכת נחש העליון דקטנות. וזה באור מאמר "מה תצעק אלי", אלי דייקא בעתיקא תליא מלתא, רוצה לומר כי להיות אז ז"א בבחינת קטנות לא היה יכול להזדוג עם נוקבא בסוד נשיכת נחש כדי לקרוע קריעת ים סוף אם לא על ידי הארה הנמשכת לו מעתיקא קדישא הוא אריץ אנפין פנודע. שמעתי מהרה"ג ר' יהושע הכהן שליט"א שהאילה שרחמה צר יש לה תכונה שהיא רצה יותר מהר משאר בעלי חיים, וענין הריצה והצור מראים קשר לעולם הכתר שנקרא רצון, כדברי האריז"ל שבגלל שרחמה צר יש לה חבור לעתיק ואריץ שהם עולמות הכתר, וה' אמר למשה בעתיקא תליא מלתא הוא אריץ

אנפין שאור הפתור עוזר לזה. וכפי שבארנו שהיסוד עולה לפתור למשוך את הטפה במהירות ובריצה, וכידוע שהדעת היא **חיצוניות הפתור** וממנה נמשכת הטפה של היחוד. וכן **זרזות** בגימטריא פתור. ואף על פי שמצינו בכתוב (איוב לו, ב) **"פתור לי זעיר"** ומבאר התרגום **אמתו**, היינו שלשון פתור משמע **המתנה ומתינות**, זה רק בשלבי התכנון עד הפעולה, אבל כשמגיעים לעשות למעשה צריך להזדרז שלא תהיה אחיזת החיצונים ביחוד. וכשם שקריעת ים סוף נעשתה במהירות ובזריזות בסוד הריצה של הנחש שהכיש את רחם האילה, כך יהיה במלחמת גוג ומגוג שהכל יהיה בשלש שעות באותה בחינה שהנחש יכיש את רחם האילה להוליד משיח **בזריזות ובמהירות**. וראה זה פלא האותיות **עתי"ק ארי"ף** נרמזים בנוטריקון כמעט יחיד בתנ"ך **בטעמים** שעל האותיות שהם סוד פתור האותיות בפסוק של ישועת **קריעת ים סוף** ששם היה יחוד דקטנות, בסיוע הנחש שהכיש את רחם האילה מהארת **עתיק ואריף**: (תהילים עד, יב) **"ואלהים מלפי מקדם פעל ישועות בקרב הארץ: אתה פוררת בעזן ים שברת ראשי תנינים על המים"**. וכן **עתי"ק ארי"ף** נרמזים באות שניה מסוף המלה בכתוב על הקטרת הקטרת ביום הכפורים לפני ולפנים בין שני הכרובים לעורר את היחוד העליון: (ויקרא טז, יב) **"ולקח מלא המחתה גחלי אש מעל המזבח מלפני יהוה ומלא חפניו קטרת סמים דקה והביא מבית לפרכת: ונתן את הקטרת על האש לפני יהוה"**.

מצינו בזהר חדש (תיקונים תנינא) **ובגין דא אתמר בצדיק ויכלו דסליק ע"ב**, ובגינה אתמר **"ואתה לך לקץ ותנוח בצדיק ותעמד לגרלך לקץ הימיו"**, ואית ע"ב בתר אלף ומאתו, כפום ההיא מדה ואית מאתו וחמשין ושית קץ אחרא אית רמ"ה כפום מדה, והאי דרנא דרענא דאיהו קודשא בריך הוא. תרין קצין אאריף. ומבאר שם ה'מתוק מדבש' שאם לא נזכה לקץ ע"ב ולקץ רמ"ה יבוא הקץ בזמן של בעתה שהזהר קורא לו **תרין קצין אאריף** הינו שהוא מרכב משני הקצים הקודמים לו. ושמעתי מהרה"ג ר' י. וינשטיין שליט"א שאם נחשב את הקץ של ע"ב יחד עם הקץ של אאריף עולים יחד **תשפ"ד**. וכן אאריף בגימטריא שמות **ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן** שמסמלים את חבורי כל העולמות בסוד היחוד, ובגימטריא **"יהי אור"** שמרמז על אור הגאולה ובפרט בחדש **כסליו** כידוע.

וזה הסוד שאמו של המשיח משבט דן, כמובא במדרש (ילקוט ויחי קס) **"משיח בן דוד שיצא משני שבטים, אביו מיהודה ואמו מדן"**. כי דן הוא סוד הנחש, כמו שכתוב (בראשית מט, יז) **"יהי דן נחש עלי דרד"**, ודן היה אח של נפתלי שנאמר עליו **"נפתלי אילה שלוחה"**, והבחינה הזאת של נחש המכיש את האילה זה הסוד של לידת משיח שנולד

משבט דן. והוסיף הרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א שגם בהריגת עשו בפתח מערת המכפלה היו שתפים דן ונפתלי, כי נפתלי רץ למצרים להביא את שטר המכירה, וחשים בן דן הרג את עשו. וכן דן ונפתלי בגימטריא גדולה עם האותיות והמלים עולים 1290 זמן הקץ בדניאל. ומצינו בזהר שהקץ הזה של 1290 הוא סוד הריצה: (תיקונים ד.) בדרגת יעקב תלוי קץ הגאולה, שדרגתו אמת. זהו שפתיב תתן אמ"ת ליעקב, שהוא סימן אלף מאתים תשעים. ארץ אלף ר"ע, מאתים ותשעים לקיים בהם "אמ"ת מאר"ץ תצמח". וכן נפתלי אותיות תפלין ודן מרמז על רצועות התפלין שדומים לנחש. וכן הירדן שנקרא ירדן על שם שירד מנחלת דן, נכנס לתוך נחלת נפתלי, ומתחבר עם ים כנרת שנמצא בנחלת נפתלי. וכן נפתלי היה קל ברגליו, ודן היה נושף את הסוס בעקב, ושניהם קשורים לרגלים ועקבים, סוד הגאולה בעקבתא דמשיחא וסוד הריצה. וכן שמות בני נפתלי יחצאל גוני יצר שלם בגימטריא שמו של חשים בן דן במלוי האותיות ח"ת ש"ן יו"ד מ"ם. ואותיות ר"ע נרמזות ב"צ"ר.

כתוב (בראשית כז, ט) "לך נא אל הצאן וקח לי משם שני גדיי עזים טבים ואעשה אתם מטעמים לאביך כפאשר אהב" ומבאר רש"י "כפאשר אהב" פי טעם הגדי כטעם הצבי. ורואים שיצחק רצה לאכול צבי כדי לברך את עשו, ורבה הריצה את יעקב להביא לו גדי שטעמו כטעם הצבי, לפני שעשו יספיק לצוד את הצבי, הינו היה שם מרדף אחרי צבי להשיג את ברפת יצחק, ומבאר לדברינו דמצינו בזהר (תולדות קמג.) שברפת יצחק ליעקב תתקיים לעתיד לבא בזמן המשיח כשיתקן חטא אדם הראשון. וכמו שמלחמת גוג ומגוג תערך במהירות בשלש שעות שהיחוד דקדשה ינצח את היחוד דקלפה, כך שרש מלחמת גוג ומגוג שהיה שם בין יעקב לעשו היה באותה בחינה במהירות שיעקב השיג את עשו. במלחמת גוג ומגוג מצינו קשר לצבי: (דניאל יא, מה) "ויטע אהלי אפדנו בין ימים להר צבי קדש ובא עד קצו ואין עוזר לו". ושמעתי מהרה"ג ר' א. י. שליט"א שטעם בגימטריא גדי צבי. וכיון שרבה הכינה שני גדיי עזים, אם נחשב גדי צבי, גדי צבי, טעם, בגימטריא משיח. וכן טעם הגדי כטעם הצבי בגימטריא שם שפ"ו כמנין דוד בן ישי שבו תלויה הגאולה. והוסיף הרה"ג ר' ציון דוד סיבוני שליט"א שגדי צבי בגימטריא דויד המלך.

נראה לבאר מדוע הטעם של שניהם שונה, ושניהם יחד בגימטריא טעם, והכל יחד בגימטריא משיח או שם שפ"ו. וכן צבי מסמל את יסוד הזכר כפי שהבאנו מהר"א חב"ר (שיח יצחק ח"ב ליקוטים ד) דוע פי יסוד נקרא צבי, כמו שפתיב "מכנף הארץ זמרת שמענו צבי לצדיק". וכן מצינו בגמרא (גיטין נז.) "ארץ צבי" כתיב בה, מה צבי זה, אין עורו

מחזיק את בשרו, אף ארץ ישראל בזמן שיושבין עליה רווחא, ובזמן שאין יושבין עליה גמרא. ומובא מהרה"ג ר' אורי יונגרייז שליט"א, שתכונת עור הצבי להמתח כפי הצרף מרמזת על קשוי היסוד, שנמתח לפי הצרף. ומאידך **גדי** מסמל את יסוד הנוקבא, כמובא ברמ"ע מפאנו (עשרה מאמרות ח"ג ס"ה) שיהודה רמז לתמר שיזכו לנשמה שתקל את צער השכינה, כשתסבל עונות ישראל, ולכן הוא שלח לה **גדי** עזים עבור הזנות, לרמז לה על בחינת שעיר לעזאזל, בסוד שמשיח בן דוד עצמו הוא בבחינת **גדי** שעיר לעזאזל משום שהוא סובל עונותיהם של ישראל. ומשיח בן דוד מסמל את יסוד הנוקבא. וכן הפתוב (בראשית לח, כ) "וישלח יהודה את **גדי העזים**" בגימטריא **יסוד המלכות**. וכן חדש **טבת** שהוא החדש **העשירי** שמסמל את מלכות בית דוד מזלו **גדי**. וכן מצינו במדרש שה**גדי** קשור למספר **עשר** המסמל מלכות. (קה"ר א, א) **בן עשר שנה קופץ כגדי**. וכן מצינו בגמרא (שבת עז:) שערוֹתוֹן של העזים מגלה. וכן מובא ב'שער הגלגולים' להאריז"ל (כב) **פעם אחת הייתי עם מורי ז"ל, והיה רואה בעיניו איש אחד, מזמן דור התנאים שמגלגל בעז אחת נקבה, לסבת שהיה משמש מטתו לאור היר.** וכן **צב"י** בא"ת ב"ש **מש"ה**, ו**גד"י** בא"ת ב"ש עולה אותיות **ש"ם** ממש"ה המסמלות את המלכות. וכן נראה שיעקב הביא ליצחק **זין** אפלו שלא בקש, לעורר את היחוד שהוא בבחינת זין. וכן נזדמן ליעקב זין מגן עדן לעורר את היחוד העליון, וכן קרבנות **פסח חגיגה** שהוא הביא בגימטריא **גן עדן**.

מובא בספר 'אמונת עתיד' (תש"ס ע' מה) שבכרת יצחק משפעת דרף יוסף היסוד, ולכן היא נכתבה בתורה בפרשת תולדות, שהיא הפרשה **הששית** ובעליה **הששית**, והיא מתחילה באות ו', "**ויתן לה האלהים**". וכן נבאר במאמר 'סוד החצי' שיצחק חי **מאה ושמונים שנה** כמנין ח", דיצחק היה בבחינת צדיק יסוד השיף למספר ח", ומרמז בשמו **יצחק** אותיות **קץ חי**. וכן **פח"ד יצח"ק** בא"ט ב"ח **בתר"ף צב"י**. והוסיף הרה"ג ר' יצחק בוגנים שליט"א שביום שמת יצחק, עלה יוסף לגדלה, ובאותו יום קרא פרעה ליוסף צפנת **פענח** בגימטריא **יצחק**, לרמז שזכה לזה בזכות יצחק.

לפי זה מיִשבת קושית ה'כלי יקר' (בראשית כז, א) **מה ראה יצחק על ככה לבקש דבר הניצוד וכי לא היה לו בעדרו גדי עזים שטעמו כטעם הצבי, עד שהוצרף לשלח את בנו במקום גודי חיות.** ומבאר לדברינו פיון שעשו מקבל באיתערוֹתא דלעילא בלי שמעלה נוקבין מלמטה, לכן רמז לו יצחק להביא **צבי** שמסמל מיין דכורין שבאים באיתערוֹתא דלעילא, ורבקה אמרה ליעקב להביא דוקא **גדי** שמסמל מיין נוקבין שבאים מהמלכות באפן של "**אשה כי תזריע**" תחלה,

וילדה זכר, שאז הברכה יותר בשלמות. ולכן המציא הס"מ לעשו כִּלְבִּי שְׁמִסְמַל אֶת הַנוֹקְבָא דְקַלְפָּה, כי הס"מ הבין שלעשו יש חסרון בזה שאין לו מיין נוקבין שְׁנַרְמְזִים בגדי, לכן הוא המציא לו את הנוקבא דקלפה.

הַאוֹתִיּוֹת הַמְסֻתָּפוֹת בֵּין אוֹתִיּוֹת **זִמְגֵי וִוֵד** הֵן אוֹתִיּוֹת מְגו"ג.

וּבֵין הַאוֹתִיּוֹת **יִגֵּי וִוֵד** מְסֻתָּפוֹת אוֹתִיּוֹת גּו"ג.

מְצִינּוּ בַמִּדְרָשׁ (פרקי דרבי אליעזר פרק לו) עֲשׂוֹ הַרְשָׁע שֶׁבְּכָל יוֹם וַיּוֹם הָיָה אוֹכֵל מְצִידוֹ וּמְגֻסוֹת רוּחוֹ לֹא הָיָה נוֹתֵן מִמֶּאֱכָלוֹ לְיַעֲקֹב מְאוּמָה, פֶּעַם אַחַת יֵצֵא לְצוּד צִיד וְלֹא עֲלָתָה בָּיָדוֹ וְרָאָה יַעֲקֹב אוֹכֵל מֵאֲכָל עֲדָשִׁים וְחָמַד אוֹתָם בְּלִבּוֹ, וְאָמַר "הֲלֵעִיטְנִי נָא מִן הָאָדוּם הָאָדוּם הַזֶּה" אָמַר לוֹ יַעֲקֹב אָדוּם יֵצֵאתָ מִמֵּעֵי אִמִּי וּמֵאֲכָל אָדוּם חֲמַדְתָּ לְאָכֹל עַל כֵּן קָרָא שְׁמוֹ אָדוּם, ר' אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר מֵאֲכָל עֲדָשִׁים מֵאֲכָל אֲבֵל, תִּדְעַ לָךְ שֶׁהוּא כֵּן שֶׁכְּשֶׁנְּהַרְגָה הֵבֵל הָיוּ אָבוֹתָיו אֲבֵלִים וְעָלְיוֹ אָכְלוּ מֵאֲכָל אֲבֵל, וְכִשְׁנִשְׂרַף הָרֶן בְּאוֹר כְּשָׂדִים הָיוּ הוֹרִינּוּ אוֹכְלִים עַל אֲבֵל עֲדָשִׁים כְּאֲבֵל וְכִצְרָה, וּבְאוֹתוֹ הַיּוֹם מֵת אֲבִרְהָם אֲבִינוּ, וְיִשְׂרָאֵל אוֹכְלִים מֵאֲכָל עֲדָשִׁים עַל אֲבֵל וְצִרְתָּ בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְעַל גְּלוֹת יִשְׂרָאֵל, מִכָּאֵן אֵתָה לְמַד שְׂאִין בְּנֵי עֲשׂוֹ שֶׁכִּנְיָד נּוֹפְלִים עַד שְׂיָבֵא שְׂרִיד מֵיַעֲקֹב וַיִּתֵּן לְבָנָיו עֲשׂוֹ מֵאֲכָל עֲדָשִׁים כְּאֲבֵל וְצִרָה וַיִּקַּח מֵהֶם שְׂרָרָה וּמַלְכוּת וּבְכוֹרָה. וְרוֹאִים שֶׁנִּפְלַת עֲשׂוֹ לְעֵתִיד לְבֵא תִהְיֶה כְּשֶׁעֲשׂוֹ שׁוֹב יֵאֲכַל אֶת תְּבַשִּׁיל הָעֲדָשִׁים. וְשִׁמְעֵתִי רְמֵז פְּלֵא מֵהֵרָה"ג ר' א. י. שְׁלִיט"א שֶׁהַאוֹתִיּוֹת הַמְסֻתָּפוֹת בֵּין אוֹתִיּוֹת נְמַגְזִיּוֹד הֵן אוֹתִיּוֹת מְגו"ג. וּבֵין הַאוֹתִיּוֹת יִגְזִיּוֹד מְסֻתָּפוֹת אוֹתִיּוֹת גּו"ג. רְמֵז עַל נְפִילַת עֲשׂוֹ בְּמַלְחַמַת גּוֹג וּמְגוֹג כְּשִׁיאֲכַל שׁוֹב אֶת נְזִיד הָעֲדָשִׁים. וְכֵן מוּבָא בְּשֵׁם הֵרָה"ג ר' יִצְחָק גַּנְזִיבּוֹרֵג שְׁלִיט"א שֶׁיֵּשׁ דָּר"ד תְּבוּת, וְד' פְּעָמִים דָּר"ד אוֹתִיּוֹת, בְּפִסּוֹק (בראשית כה, לד) "וַיַּעֲקֹב נָתַן לְעֲשׂוֹ לֶחֶם וּנְזִיד עֲדָשִׁים וַיֵּאֲכַל וַיִּשְׂתֵּי וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ וַיִּבֶז עֲשׂוֹ אֶת הַבְּכֹרָה". וְכֵן יֵשׁ בְּפִסּוֹק ה' תְּבוּת רְצוּפוֹת שֶׁמִּתְחִילוֹת בְּאוֹתִיּוֹת ו"י, לְרֵמֵז עַל הַצְּעָקָה הַגְּדוּלָּה שֶׁתִּהְיֶה בְּעוֹלָם בְּמַלְחַמַת גּוֹג וּמְגוֹג.

יִתְכַּן שְׂאוֹתִיּוֹת בִּינְד'וֹן יִזְע'ק נִמְצָאוֹת ב'וִיזֵד יַעֲקֹב נְזִיד, וּמֵה שְׁקוֹרָה בֵּין שְׁנֵיהֶם הֵן הָעֲדָשִׁים הָאֲדָמוֹת שֶׁיַּעֲקֹב מְבַשֵּׁל וּמֵאֲכִיל אֶת עֲשׂוֹ, לְעוֹרֵר אֶת מַלְחַמַת גּוֹג וּמְגוֹג שֶׁיּוּבֵא כְּבָר הַסּוֹף שֶׁל עֲשׂוֹ. וּבִינְדוֹן יִזְע'ק אֶת אוֹתָהּ זְעָקָה שֶׁזְּעַק עֲשׂוֹ עַל הַבְּכוֹרָה

והברכה, כמו שכתוב (בראשית כז, לד) **"כְּשֹׁמֵעַ עָשׂוּ אֶת דְּבָרֵי אָבִיו וַיַּעֲקֹב צַעֲקָה גְדֹלָה וּמָרָה עַד מְאֹד וַיֹּאמֶר לְאָבִיו בְּרַכְנִי גַם אָנִי אָבִי וְגו'".** ובאפן אחר **"וַיִּזְדַּע יַעֲקֹב נְזִיד"** אותיות דז'ו' בידן יזעק, שיש שכותבים את השם שלו ג'ו' באותיות דז'ו'.

כתוב (בראשית כה, כט) **"וַיִּזְדַּע יַעֲקֹב נְזִיד וַיָּבֵא עָשׂוּ מִן הַשָּׂדֶה וְהוּא עֵינָי: וַיֹּאמֶר עָשׂוּ אֶל יַעֲקֹב הַלְעִיטְנִי נָא מִן הָאָדָם הָאָדָם הַזֶּה כִּי עֵינָי אָנֹכִי עַל כֵּן קָרָא שְׁמוֹ אָדָוּם".** וצריך להבין מדוע מצין הפסוק **"הָאָדָם הָאָדָם"** ב' פעמים, ומדוע השם אָדָוּם לעָשׂוּ, נתן בגלל העדשים האדמות האלה דוקא. ולא משום שנולד אדמוני, ולבושו אדם וכו' כמובא ב'ספר הלקוטים' להאר"ל (אחרי רכד). נראה לבאר שכתוב **אָדָוּם** ב' פעמים, דיניקת עָשׂוּ, שהוא אדמוני, היא מהאדמוני דקדשה דוד המלך. וכיון שזיד העדשים היה מאכל אבלים, שקשור לשרש דוד, המשתתף בצער העולם, ומנחם את האבלים, עָשׂוּ השתוקק למאכל הזה במיוחד, שבו השרש שלו וממנו הוא יונק. והפסוק מצין **"עַל כֵּן קָרָא שְׁמוֹ אָדָוּם"**, דשם האדם מורה על שרש נשמתו ממנו הוא יונק. וכיון שכאן התגלה ששרשו מהאדמוני דקדשה, קראו לו אָדָוּם. וכן **עָדָשִׁים** בגימטריא **מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד**. ובעדשים יש ג' אותיות **מְשִׁיחַ**. ומשמים סובבו את התשוקה של עָשׂוּ מהשרש שלו בקדשה שמשם הוא יונק, כדי שימכר את הבכורה ליעקב בטענת אמת; דיעקב הראה לו שהוא יונק ממלך המשיח דרך העדשים, ושם שרש שמו ומהותו וממילא הבכורה ראויה למשיח שבא מיעקב, כיון שעָשׂוּ מקבל מהמשיח שנגמץ מעליו. וכן הכתוב המרמז על יניקת עָשׂוּ (בראשית כה, כז) **"אִישׁ יָדַע צִיד" ס"ת עַד"ש**. לרמז שיניקתו מבחינת העדש. וכן מובא בספר 'לקוטי לוי יצחק' שזיד **עָדָשִׁים** בגימטריא **"א פְּעָמִים אָדָם, כְּנֶגֶד "א אֶלּוֹפֵי עָשׂוּ, או הָמֵן וְי' בְּנִיו**. ורואים שזיד העדשים הוא השרש של עָשׂוּ. והוסיף הרה"ג ר' ציון דוד סיבוני שליט"א שזיד **עָדָשִׁים** בגימטריא **מְלָכּוֹת**. ועדש בגימטריא **לִיקוּי יָרַח**, כי הוא מסמל את המלכות במצב של לקוי ואבלות, ובמצב של יניקת הקלפה של עָשׂוּ.

רואים שעָשׂוּ בקש זיד עדשים ויעקב הוסיף לו גם לחם ושתייה, כמו שכתוב **"וַיַּעֲקֹב נָתַן לְעָשׂוּ לֶחֶם וְנִזִּיד עָדָשִׁים וַיֹּאכַל וַיִּשְׂתֶּה"**, וסתם שתייה זה יין. וכן הנקמה באָדָוּם לעתיד לבוא קשורה עם יין, כמו שכתוב: (ישעיה סג, א) **"מִי זֶה בָּא מֵאָדָוּם חֲמוּץ בְּגָדִים מִבְּצֹרָה זֶה הַדּוֹר בְּלָבוּשׁוֹ צַעֲהָ בָּרַב כַּחוֹ אָנִי מְדַבֵּר בְּצַדִּיקָה רַב לְהוֹשִׁיעַ: מְדוּעַ אָדָם לְלָבוּשׁוֹ וּבְגָדֵי כְּדָרָה בְּגַת".** וכן **"נְזִיד"** בגימטריא יין. וכן **"נְזִיד"** נרמז בהמשך הפסוק שם **"פּוֹרָה דְּרַכְתִּי לְבַדִּי וּמַעֲמִים אֵין אִישׁ אֶתִּי וְאֶדְרַכְכֶּם בְּאִפֵּי וְאֶרְמַסֶּם בְּחֻמְתִּי וְזוֹ נֶצְחָם עַל בְּגָדֵי וְכָל מְלָבוּשֵׁי אֶגְאָלְתִּי".**

תשפ"ד ר"ת תפתח שער פשפש דרומי להביא את גאלתן של ישראל.

כתוב (יחזקאל מד, א) "וַיָּשֶׁב אֶתִי דְרָךְ שַׁעַר הַמִּקְדָּשׁ הַחִיצוֹן הַפְּנֵה קְדִים וְהוּא סְגוּר: וַיֹּאמֶר אֵלַי יְהוָה הַשַּׁעַר הַזֶּה סְגוּר יְהִי לֹא יִפְתָּח וְאִישׁ לֹא יָבֹא בּוֹ כִּי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בָּא בּוֹ וְהָיָה סְגוּר: אֵת הַנְּשִׂיא נְשִׂיא הוּא יָשֵׁב בּוֹ לֶאֱכֹל לֶחֶם לִפְנֵי יְהוָה מִדְּרָךְ אֲלֵם הַשַּׁעַר יָבֹא וּמִדְּרָכּוֹ יֵצֵא". ומבאר רש"י "סגור יהיה" רבותינו העמידו המקרא הזה בפשפש הדרומי שהיה לשער ההיכל, פשפש פתח קטן, כך שנינו במסכת מדות שני פשפשין היו לו לשער הגדול אחד בדרום ואחד בצפון, שבדרום לא נכנס בו אדם מעולם, עליו מפרש על ידי יחזקאל "השער הזה יהיה סגור". "כי יהיה אלהי ישראל בא בו" לעתיד לבא. וב'מצודת דוד' שם: "את הנשיא" רוצה לומר אבל את הנשיא הוא מלך המשיח הואיל והוא נשיא ואין כבודו לשבת במקום העם לאכול בקדשים עמהם לכן ישב בחלל השער שהוא לאכול בבשר הקדשים לפני היכל ה'. ורואים שבפשפש הדרומי שהיה לשער ההיכל לא נכנס אדם מעולם, וה' אלהי ישראל יבוא בו לעתיד לבא לגאל את ישראל. וכן מלך המשיח קשור לפשפש הדרומי שבחללו היה יושב לאכול את בשר הקרבנות. ויתכן שלכן התחילה המלחמה בשמחת תורה מצד דרום של ארץ ישראל לרמז שנפתח הפשפש הדרומי להביא את גאלתן של ישראל. וכן דרומי מרמז על משיח שיושב בשערי רומי. שמעתי מהרה"ג ר' א. י. שליט"א שתשפ"ד ר"ת תפתח שער פשפש דרומי. ומובא שם בהמשך הפסוקים שהיו פותחים את הפשפש הזה בשבתות וראשי חודשים כדי שישתחוו הנשיא והעם כנגד השער הזה. ובשנת תשפ"ד גם ראש השנה וגם חג הסוכות וגם חג שמיני עצרת חלו בשבת, יוצא שיש כאן שבתות וחגים יחד, ובפרט ביום ראש השנה שבמהותו הוא גם ראש חודש ויש כאן ראש חודש וחג ושבת יחד, ונביא את המשך הפסוקים שם: (יחזקאל מו, א) "כה אמר אדני יהוה שער החצר הפנימית הפנה קדים יהיה סגור ששת ימי המעשה וביום השבת יפתח וביום החדש יפתח: ובא הנשיא דרך אולם השער מחוץ ועמד על מזוזת השער ועשו הפהנים את עולתו ואת שלמיו והשתחוה על מפתן השער ויצא והשער לא יסגר עד הערב: והשתחוה עם הארץ פתח השער

ההוא בשבתות ובחגים לפני יהוה". וכן מובא בפרד"א (נא) "ושער החצר הפנימי הפונה קדים וכו'", רבי יהודה אומר בחגים ובשבתות ישראל יושבים שם ורואין את הדלתות נפתחין מאליהם ויודעין ששכינתו של הקדוש ברוך הוא שם, שנאמר "כי ה' אלהי ישראל בא בו", מיד כורעים ומשתחוים לפני האלהים, וכן לעתיד שנאמר "והשתחוו עם הארץ פתח השער ההוא בשבתות ובחגים". והוסיף הרמ"ז שליט"א שהכתוב (ישעי' ח, י) "עצו עצה ותפח דברו דבר ולא יקום כי עמנו אל". ר"ת דן"ד וס"ת רומ"א, לרמז שבזכות דן"ד שיושב בראשי התבות, בבחינת שער העיר, ה' מפר את עצת רומ"א שיושבים בסופי התבות. והחסדים של דוד המלך ממתיקים את הגבורות של רומי.

שמעתי מהרה"ג ר' מ. פ. שליט"א והרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א שמספר החטופים בעזה 241 נרמז בכתוב (תהלים קכו, ד) "שובה יהוה את שביטנו כאפיקים בנגב" כי אפיקים בגימטריא 241, וכן האסון היה באזור אופקים בנגב, וכן הטבח הגדול במסבת נובה בשוב רעים ביום שמחת תורה מרמז שהתחיל התהליך של 'ובנה ירושלים עיר' אותיות יר"ו נוב"ה רע"ם ונשארו האותיות שלים הינו ביום שמחת תורה בו משלימים את פרשיות התורה. וכן שמחת התורה היא סוד של נשואין "יום חתנתו" וסוד של שמח תשמח רעים האהובים. רק צריך להזהר לא להפך את הרעים לרעים. וכן 'ובנה ירושלים עיר' בגימטריא מוצאי שביעית, שזה היה ביום שמחת תורה בו נשלמה שנת מוצאי שביעית כפי שבארנו.

הכתוב על מים שיצאו מבית המקדש השלישי יש בו 16 מלים כפול 49 פעולה תשפ"ד.

הכתוב על מים שיצאו מבית המקדש השלישי לעתיד לבא: (יחזקאל מז, ה) "וימד אלה נחל אשר לא אוכל לעבר כי גאו המים מי שחו נחל אשר לא יעבר" יש בו 16 מלים ו49 אותיות. ואם נחשב 16 כפול 49 עולה תשפ"ד. וכן

שְׁמַעְתִּי שֶׁהַכְּתוּב (זכריה יד, ח) "וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יֵצְאוּ מִיָּם חַיִּים מִירוּשָׁלַם" בְּגִמְטְרִיא תשפ"ד. וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' י. מ. ה. שְׁלִיט"א 16 מְלִים 49 אוֹתִיּוֹת מְרֻמְזוֹת עַל יוֹם הַ16 בְּנִיסָן בּוֹ מִתְחִילִים לְסַפֵּר אֶת הַ49 יְמֵי סְפִירַת הָעֵמֶר. וְהַרְה"ג ר' דָּוִד וַיִּצְמַן שְׁלִיט"א מָצָא שֶׁהַסֵּנוֹן הַיָּשָׁר הַיְחִיד בְּתוֹרָה שֶׁל הַמְּלִים אֶלֶף נח"ל נִמְצָא בְּפֶסוּק שֶׁל יְרִידַת הַמָּן שֶׁהִתְחִיל לְרֹדֵת בַּיָּמֵי סְפִירַת הָעֵמֶר, וְהָיָה יוֹרֵד בְּמֵדַת עֵמֶר לְכָל אֶחָד: (שְׁמוֹת טז, כג) "אֵת אֲשֶׁר תֹּאפּוּ אִפּוֹ וְאֵת אֲשֶׁר תִּבְשְׁלוּ בְּשֶׁלוֹ וְאֵת כָּל הָעֵדֶף הַנִּיחוּ לָכֶם לְמִשְׁמַרְתָּ עַד הַבֶּקֶר". וּמִצִּינוּ בְּמִדְרָשׁ (וִיק"ר כח, ג) אָמַר רַבִּי בְּרַכְיָה אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמַשָּׂה לָךְ אָמַר לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל כְּשֶׁהֵייתִי נוֹתֵן לָכֶם אֶת הַמָּן הַיְיָתִי נוֹתֵן עֵמֶר לְכָל אֶחָד וְאֶחָד מִכֶּם, הִדָּא הוּא דְכָתִיב "עֵמֶר לְגִלְגָּלֹת" וְעַכְשָׁיו שְׁאַתֶּם נוֹתְנִים לִי אֶת הָעֵמֶר אֵין לִי אֶלָּא עֵמֶר אֶחָד מִפְּלֶקֶם וְלֹא עוֹד אֶלָּא שְׁאַיִנוֹ שֶׁל חֲטִים אֶלָּא שֶׁל שְׁעוּרִים לְפִיכֶן מַשָּׂה מְזַהֵיר אֶת יִשְׂרָאֵל וְאוֹמֵר לָהֶם "וְהִבַּאתֶם אֶת עֵמֶר". וְרוֹאִים שֶׁהַמִּדְרָשׁ מְקַשֵּׁר אֶת הַמָּן שֶׁנָּתַן בְּמֵדַת עֵמֶר לְמֵדַת עֵמֶר לְמֵדַת הָעֵמֶר, הַיְיָנוּ שֶׁמִּצְוֹת קָרְבַן הָעֵמֶר הֵיא הַמְּשֻׁדָּ לְמָן שֶׁנָּתַן בְּמֵדַת עֵמֶר.

265 äei מתי, משיח, תשפד, קחשוף, דוד

<p>ו א ש ו ר ו ע נ ו ע ב ר ו ג ם ה ו א ע ד י א ב ד א נ ש י ו ה נ צ מ ד י ם ל ב ף ע ל פ ע ו ר ו ה נ ה ו ה א ל מ ש ה ל א מ ת פ י ן ח ס ב ן א ל ע ז ר ב ש א מ ו ת ב י ת א ב ב מ ד י ן ה ו א ו י ד ב ר י ה כ ה ן א ת ם ב ע ר ב ת מ א ב ע ל י ר ד ן י ר ן ו א ב י ר ם ק ר ו א י ה ע ד ה א ש ר ה צ ו ע ל מ ש פ ח ת ם ל צ פ ו ן מ ש פ ח ת ה צ פ ו נ י ל ח ה ח צ ר נ י ל ח מ ו ל מ ש פ ח ת ה ח מ ו ל י א ל ם א ל ף ו ח מ ש מ א ו ת ב נ י י ו ס ף ל מ ש פ ח פ ח ת מ נ ש ה ן פ ק ד י ה ם ש נ י ם ו ח מ ש י ם ל ח ו פ ם מ ש פ ח ת ה ח ו פ מ י ו י ה י ו ב נ י ל ח ב ר מ ש פ ח ת ה ח ב ר י ל מ ל כ י א ל מ ש פ א ל מ ש ה ל א מ ר ל א ל ה ת ח ל ק ה א ר ץ ב נ ח ת ה ק ר ח י ו ק ה ת ה ו ל ד א ת ע מ ר ם ו ש ם א</p>	<p>ד כד-כד ד כה-ה ד כה-י ד כה-טו ד כז-ג ד כז-ט ד כז-טו ד כז-כא ד כז-כד ד כז-לד ד כז-לט ד כז-מה ד כז-נב ד כז-נח</p>
---	---

*תשפד: מ 264-

מתי: 265

*מתי: 265

מתי: 265

משיח: 265-

*דוד: 266

קחשוף: מ 265

צופן מאת הרה"ג ר' נ. דויטש שליט"א: מתי"י מתי"י משי"ח דוד"ד, תשפ"ד ק"ץ חשו"ף, לצפון ילקח"ו

ב ז-כט יך י עלו הצפרדעים ויאמריהוהאלמשהאמראלהרן נטהאתיך במטך עלהנהרת
 ב ט-כ דבריהוהמעבדיפרעההניסאתעבדי וואתמקנהו אלהבתיסו אשרלאשם לבואלד
 ב יא-ב העם ישאלו אישמאתרעהו ואשהמאתרעותהכלי כסףוכלי זהבו יתן יהוהאתחן
 ב יב-לח גסערברבעלהאתם וצאן ובקרמקנהכבדמאדו יאפו אתהבצקאשרהוציאוממצרי
 ב יד-טו ויסעו ואתההרסאתמטך ונטהאתיך עלהים ובקעהו ויבאו בני ישראלבתוךהי
 ב טז-ח ולחםבקרלשבעבשמעה והאתתלנתי כמאשראתםמלי נםעליו ונחנומהלאעלי
 ב יח-ו תן ושני תני העמיהו יצאמשלהל קראתחתנו וישתחו וישקלו וישאלו אישלרעהול
 ב כד-ז תחלתארץ לאתשתחוהלהם ולאתעבדם כיאנכי יהוהאלהי קאלקנאפקדעון אבתע
 ב כז-ד האחרמיטבשדהו ומיטבכרמי שלם כיתצאאשומצאהקצו יסו נאכלגדי שאוהקמה
 ב כח-ג טים יען כלהעסקו לאחדו יאמרו כלהדבר יסאשרדברי הוהנעשהו יכתבמשהאת
 ב כט-ג חברתאשהאל אחתהו עשיתלאתתכלתעלשפתה יריעההאחתמקצהבחברתוכן תעש
 ב ל-ט בכלעבדתו וכליתדתי ווכליתדתיחצרונחשתו אתהתצוהאתבני ישראלויקחוא
 ב טה-ה אפדושמתהמצנפתעלראשו ונתתאנתזרהקדש עלהמצנפתו לקחתאתשמן המשחהו
 ב לז-ב תראשבני ישראללפקדיהם ונתנו אישכפרנפשו ליהוהבפקדאתם ולאיהיבהם
 ב לב-יא חרהאפך בעמך אשרהוצאתמארץמצרהים בכחגד ולובי דחזקהלמהי אמרו מצרימל
 ב לד-א יועלהלחתהראשני שאשרשרתוהיה נכון לבקרו עליתבבקראלהרסיני ונצבת
 ב לה-כ נימשהו יבאו כלאישאשרנשאולבו וכל אשרנדבהרוחו אתוהביאו אתרומתיה
 ב לו-לה רגמן ותולעתשני ושמשזר מעשהחשבועשהאתהכרביסו יעשלהארבעהעמודישט
 ב לח-כג רשוחשבורקםבתכלתו בארגמן וכתול עתהשני ובששכלהזהבהעשו למלאכהכ
 ב מ-ג מתשםאתארו ון העדותוסכתעלהארץ אתהפרכתו הבאתהשלחן וערכתאתערכו ו
 ג ב-ד רקיקי מצותמשחיים בשמן ואם נחהעל המחבתקרבן כסלתבלו להבשמן מצהתהיה
 ג ד-כג שעירעזים סזכרתמיסו סמך ידו על ראשהשעיר ושחטאתו במקום אשר ישחטאתהעל
 ג ו-ח יהוההנותרתממנהי אכלו אהרן ובניו ומצותתאכלבמקום קדשבחצראהלמועד
 ג ח-ה צוהיהוהלעשותו יקר במשהאחאהרן ואתבניו וירחץ אתם במים יתן עלי ואתה
 ג ט-ז מלבדעלתהבקר ושחטאתהשור ואתהאילז בחהשלמיסאשרלעם ימצאו בני אהר
 ג יא-כו געבהם טמאו כלהו לך עלכפי ובכלהחיה ההלכתעל ארבעטמאים הם לכסכלהנגע
 ג יג-כד האדמדמתאו לבנהו וראהתהכהן והנהנהפךשערלבן בבהרתו מראהעמקמן העו

* אקבץ: ת 2743 השלום: 2744 אהבה: 2743 וחתן: 2743 בשנה: 2743 התשפד: 2743 אבשר: 2743 תורה: 2744

צופן מאת הרה"ג ר' נ. דויטש שליט"א: ד'ם פל'ה וְחַתָּן בְּשָׁנָה ה'תשפ"ד, מִצָּ"א ק"ץ אֶקְבֹּץ בְּנֵי הַעַ"ם לְאָרֶץ

זעקת השכינה. [הדברים נכתבו בהתייעצות עם גדולי תורה].

איך יתכן שכבר באו כל הסימנים שבן דוד בא עד האחרון שבהם, ועד בכלל, ועדין לא תיקנו בכל הכוללים לימוד חובה של לפחות כמה דקות ביום בספר הזהר להצלת עם ישראל?

איך יתכן שדם ישראל נשפך כמים ואין מנסים את העצה היחידה שמובאת בחז"ל שיכולה להציל את עם ישראל גם בדור שכולו חייב להביא את הגאולה ברחמים?

האם מחכים חס ושלום לנהרות של דם ואז יתעוררו, ומדוע אין מנסים לכל הפחות להראות לקב"ה שרוצים את העצה היחידה שכתובה בתורה שבעל פה מפי חז"ל, ולהתחיל לכל הפחות עם לימוד נגלות הזהר.

היכן הם בני עדות המזרח שאבותיהם ואבות אבותיהם עסקו בעיקר בחכמה הזאת, ובזכות זה זכו שהיטלר ימ"ש לא נכנס למדינותיהם, מדוע עדין לא תיקנו לימוד ברבים בכל כולל, בספר הזהר ובשאר הספרים שעוסקים בפנימיות התורה?

איך יתכן שרובבות לומדי התורה הגיעו למצב של דוחק גדול בפרנסה שרק הולך ומחריף ח"ו, ועדין לא עשינו שום חשבון נפש על מה באה עלינו הצרה הזאת, ומה הקב"ה דורש מאיתנו, ולא עשינו שום תקנה של לימוד ספר הזהר ברבים שהובטח לנו מפי חז"ל שיתן לנו מחסה ושובע ופרנסה בהרחבה גם בזמנים הקשים?

איך נוכל להתעלם מזעקת השכינה על בניה התינוקות שנשבו שנמצאים בסכנת חיים ובידינו להצילם, האם נוכל לומר ידינו לא שפכו את הדם הזה? כדברי הזהר בפרשת נשא, ובגין דעתידין ישאל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר יפקון ביה מגלותא ברחמי.

רבי יעקב צמח זצ"ל: (בהקדמה לספרו 'קול ברמה', על אידרא רבא) "רַחֵל מְבַכָּה עַל בְּנֵיהָ" שְׂאִינָם עוֹסְקִים בְּחֻמָּה הַזֹּאת הַמְמַהֶרֶת אֶת הַקֶּץ, וְלֹא אֵין מְשִׁיחַ בָּא, כִּי אֵין מְדַרְשׁ קְבוּעַ בְּכָל עִיר וְעִיר כְּמוֹ שֵׁישׁ בְּעֶסֶק הַתְּלִמוּד, וְלֹכֵן "אֵינְנו", אֵין בְּנֵיהָ מוֹשְׁכִים וּמְמַהֲרִים אֶת הַמְּשִׁיחַ. **בעל** הגוב"י על 'עץ חיים' (בהסכמתו לספר 'איפה שלימה' על אוצרות חיים). הַעֲנִיִּים וְהַהֲרוּגִים בְּזִמְנֵי הַגְּלוּת תוֹבְעִים בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעְלָה אֶת הַתְּלִמִּידֵי חֻכְמִים שֶׁלֹּא לְמַדּוֹ קִבְּלָה, וּמַעֲנִישִׁים אוֹתָם עַל כָּף.

רבנו ה'אור החיים' הקדוש (ויקרא כה, כה) "כי ימוך אחיך וגו'", פרשה זו תרמוז ענין גדול, והערה ליושבי תבל, "ימוך", כשהתחתונים מטין מדרך הטוב מסתלקים ההשפעות, ומתמסכן עמוד הקדושה, כי העיקר תלוי בהתחתונים. "ומכר מאחוזתו", ירצה על המשכן משכן העדות אשר בעונותינו נמכר הבית ביד האומות, והודיע הכתוב כי גאולתו היא ביד הצדיק אשר יהיה קרוב לה', הוא יגאל ממכר אחיו, ובזה יגאל ה' ממכרו, ועל זה עתידין ליתן את הדין כל אדוני הארץ גדולי ישראל, ומהם יבקש ה' עלבון הבית העלוב.

מסקנת הדברים: כל ראש כולל, מגיד שיעור, ואדם שיש לו השפעה על רבים, יתקן אצלו במסגרת שלו, בכל יום, חובת לימוד בספר הזוהר למשך כמה דקות להצלת עם ישראל. מתוך אמונה פשוטה בדברי חז"ל שזה הפתרון כמובטח. ועדיף לימוד ברבים בשיעור עם הבנה וכו'. ומי שבמקום לימודו עדין לא תיקנו את התקנה, יציל את נפשו בלימוד באופן פרטי כפי יכלתו.

מְצִינּוּ בַּמִּדְבָּר (ילקוט שמואל קו) א"ר שְׁמֵעוֹן בֶּר מְנַסְיָא אֵין יִשְׂרָאֵל רוֹאִין סִימָן גְּאֵלָה לְעוֹלָם עַד שְׂיַחְזְרוּ וַיִּבְקְשׁוּ שְׁלִשְׁתָּם, הָדָא הוּא דְכְּתִיב "אַחַר יָשְׁבוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּבְקְשׁוּ אֶת ה' אֱלֹהֵיהֶם" זו מְלָכוֹת שְׁמִים, "וְאֵת דָּוִד מְלָכָם" זו מְלָכוֹת בֵּית דָּוִד, "וּפְחָדוּ אֶל ה' וְאֶל טוֹבוֹ" זֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. רואים שְׁעַם יִשְׂרָאֵל יִגְאָלוּ כְּשִׁיבְקְשׁוּ אֶת דָּוִד בְּן יִשִׁי.

חדש מסוד החשמל

סדנא של 9 שיעורים הדרכה בעניני מצות הבית והמסתעף על פי פרד"ס התורה, בסדנא הרבה דברים שלא ידועים בענינים אלו, ויביאו בעז"ה לחיזוק שלום בית ושיפור בחיי הנישואין.

ניתן לשמוע את הסדנא לנשואים בלבד במערכת הטלפונית של ארגון שלמות הבית 0747962978 להרשמה ניתן לפנות בין 8 – 10 בערב אברהם 0533124355

שמעו ותחי נפשכם.

ניתן לקבל את העלון בקובץ וורד לשלוח בקשה למייל.

fish@neto.net.il

לפי הוראת גדולי ישראל שליט"א אנו מנויים על שירות מייל בלבד ללא גישה לאינטרנט ניתן לפנות אלינו דרך מייל חוזר בלבד או בפקס 15326537343

קישור כשר לשיעורי וידאו ביום עיון לתורת הרמז ט"ו באב תשע"ה במכון רמח"ל הר נוף ירושלים

<https://drive.google.com/open?id=0B8vad600FCnuRktK0XBBVXp6S0E>

קישור כשר לשיעורי וידאו שנתנו בראשי חודשים בקבר דוד המלך ועוד

<https://drive.google.com/open?id=0B8vad600FCnuaHdrRWZXSgtJVik>

חדש קישור להורדת 5 כרכים של ספר סוד החשמל

<https://beta.hebrewbooks.org/reader/reader.aspx?sfid=53606#p=403&fitMode=fitwidth&hlts=&ocr>

חדש קישור להורדת כל עלוני סוד החשמל

<https://drive.google.com/drive/folders/1ERuCjKKmAWXyD6Q9Xu7JH0Js19bumlHE?usp=sharing>

בעזה"ש"ת

אנו שמחים להודיע על קו מלפון של סוד החשמל

מספרי המלפון של הקו במחיר שיחה רגילה

026647979 > 4

קישור להורדת השיעורים

<http://sod1820.co.il/?p=503>

שימו לב לשיעורים חדשים שנכנסים למערכת